

■ **Ιδιοκτήτης:**
ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΝΠΔΔ

Μ. Αλεξάνδρου 49, 546 43, Θεσσαλονίκη

www.tkm.tee.gr

15νθήμερη εφημερίδα του ΤΕΕ/ΤΚΜ, αποστέλλεται δωρεάν στα μέλη του

■ **Εκδότης - Διευθυντής**

Τάσος Κονακλίδης, Πρόεδρος ΤΕΕ/ΤΚΜ

■ **Υπεύθυνος τυπογραφείου**

Μαρία Σπυροπούλου

■ **Συνεργάτες**

Αλεξάνδρα Γούτα, δημοσιογράφος

Άγγελος Αγγελίδης, δημοσιογράφος

Χρύσα Λασκαρίδου, χημικός μηχανικός

Κυριακή Διαβολίτση, αγρ. - τοπογράφος μηχανικός

■ **Γενική επιμέλεια**

Χρύσα Λασκαρίδου

■ **Εξώφυλλο:** Χρύσα Λέκκα

■ **e-mail Γραφείου Τύπου**

laskarid@central.tee.gr

■ **Σελιδοποίηση-Διαχωρισμοί-Μοντάζ-Εκτύπωση**

Thessprint Α.Ε.,

ΒΙ.ΠΑ. Λακκώματος, Χαλκιδική,

Τ.Κ. 63 080, Τ. 23990 20393, Φ. 23990 51623

e-mail: aa@dotenet.gr, sales@thessprint.gr

■ **Διαφημίσεις**

Δόμνα Τοπουζίδου, τηλ. 2310 883170, fax: 2310 883161

e-mail: domnator@central.tee.gr

Το Τεχνολόγιο δημοσιεύει ενυπόγραφες επιστολές αναγνωστών, οι οποίες εκφράζουν την άποψη του συντάκτη τους. Η σύνταξη διατηρεί το δικαίωμα να συντομεύει τα κείμενα

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Τα τηλέφωνα του ΤΕΕ/ΤΚΜ

Γραφείο Προέδρου: 2310 883170

Τμήμα Διοικητικών & Οικονομικών Υπηρεσιών

Πρωτόκολλο 2310 883101-3

Λογιστήριο 2310 883104-6

Συνδρομές - Κρατήσεις 2310 883107

Τμήμα Επιστημονικών & Αναπτυξιακών Θεμάτων

Επιστημονικά - Αναπτυξιακά 2310 883120-2&4

Εκπρωσώψεις 2310 883121

Τεχνολόγιο 2310 883125

Τμήμα Επαγγελματικών Θεμάτων

Αμοιβές 2310 883144-6

Συλλογικές Συμβάσεις 2310 883144-6

Σεμινάρια 2310 883145

Δημόσια Έργα 2310 883143

Γραφείο ΓΟΚ 2310 883152

Μητρώο μελών - Βεβαιώσεις 2310 883140

Πειθαρχικό Συμβούλιο 2310 883150

Άδεια Άσκησης Επαγγέλματος 2310 883140 & 1

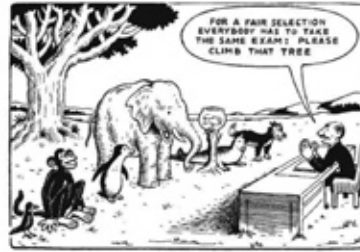
Πραγματογνωμοσύνες 2310 883140 & 1

Νομική Υπηρεσία 2310 883109

Τμήμα Βιβλιοθήκης & Πληροφόρησης

Αναγνωστήριο - Δανεισμός 2310 883187

Τράπεζα Πληροφοριών 2310 883186

«Για μια δίκαιη επιλογή, πρέπει να περάσετε όλοι το ίδιο τεστ. Παρακαλώ σκαρφαλώστε σε εκείνο το δέντρο». Τα μόνα τεστ που δίνουν τα παιδιά στη Φιλανδία στα πρώτα έξι χρόνια της εκπαίδευσής τους δεν βαθμολογούνται, αλλά έχουν ως μοναδικό στόχο να δείξουν τις ιδιαιτερότητες και τα δυνατά τους σημεία. Οι μικροί Φιλανδοί δεν χρειάζεται να αποστηθίσουν για να μορφωθούν. Για την ελληνική παιδεία, αντίθετα, μασκότ είναι ο παπαγάλος. Πηγή εικόνας: www.teacherstraining.com.au.

Φαντασία versus γνώσης: σημειώσατε ένα (κατά τον Άλμπερτ)

Οι απόψεις για το αν ο **Albert Einstein** ήταν κακός μαθητής ή όχι ακόμη διίστανται. Το σίγουρο είναι, όμως, ότι ήξερε να διακρίνει τι κάνει κακό στους μαθητές και αυριανούς πολίτες: «είναι θαύμα», είχε πει, «που η περιέργεια [καταφέρνει να] επιβιώσει από την επίσημη εκπαίδευση». Και για όσους δεν έπιασαν το νόημα με την πρώτη συμπλήρωση: «η φαντασία είναι πιο σημαντική από τη γνώση».

Οι απόψεις για τη μετά...θάνατον ζωή επίσης διίστανται, αλλά αν ο Αϊνστάιν μπορούσε να δει σήμερα το εκπαιδευτικό σύστημα της Φιλανδίας, ενδεχομένως θα ένιωθε ότι τα λόγια του έχουν πιάσει τόπο. Η Φιλανδία, με τις μεταρρυθμίσεις-«κλειδιά» που έχουν πριν από 40 χρόνια, κατάφερε να κάνει τους μαθητές της –που κατατάσσονται σταθερά στις πρώτες θέσεις των διεθνών αξιολογήσεων του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ)- να περιμένουν εναγωνίως πότε θα τελειώσουν οι διακοπές για να γυρίσουν στο σχολείο.

Γιατί συμβαίνει αυτό; Ας προσπαθήσουμε να υποθέσουμε. Οι μαθητές δεν δίνουν εξετάσεις –σχεδόν ποτέ. Γράφουν το πρώτο υποχρεωτικό τεστ με αξιολόγηση στην ηλικία των 16 ετών (για περισσότερα: futurechallenges.org). Δεν έχουν διάβασμα ή εργασίες «για το σπίτι» και φυσικά ούτε φροντιστήρια. Όταν τελειώσει η σχολική μέρα, οι μικροί Φιλανδοί παίζουν, αθλούνται ή διαβάζουν εξωσχολικά βιβλία, ενώ βλέπουν ελάχιστη τηλεόραση... Στα πρώτα έξι χρόνια εκπαίδευσης δεν παίρνουν βαθμούς. Δίνουν κάποια τεστ σχεδόν παίζοντας, αλλά όχι για να βαθμολογηθούν, παρά για να εκπαιδευτούν ανάλογα με τις δυνατότητές τους. Κάνουν πολλά πειράματα σε μικρές ομάδες για να συμμετέχουν όλοι. Προσπαθούν να δικαιολογήσουν τα αποτελέσματα των πειραμάτων τους χωρίς τη βοήθεια του καθηγητή, ώστε να μάθουν να καταλήγουν σε λογικά συμπεράσματα. Τα δε συμπεράσματά τους καθορίζουν την τροπή που θα πάρει το μάθημα. Τα θεωρητικά μαθήματα στηρίζονται στον διάλογο, με δάσκαλους και μαθητές να διαβάζουν και να συζητούν πολλά διαφορετικά βιβλία, όχι «υποχρεωτική ύλη διδασκαλίας». Οι μαθητές δεν αποστηθίζουν. Όταν πρέπει να λύσουν ένα μαθηματικό πρόβλημα ή να γράψουν μια έκθεση, έχουν δίπλα τους όλα τα βιβλία-βοηθήματα που θα χρειαστούν (μήπως για αυτό τα παιδιά από τη Φιλανδία έρχονται πρώτα διεθνώς στις επιστήμες, στην ανάγνωση και στα μαθηματικά, βάσει διεθνούς έρευνας του 2001;)

Τα σχολεία διαθέτουν τα πάντα: από σάουνες και κλειστές πισίνες, μέχρι στούντιο ηχογράφησης και μαγνητοσκόπησης και αίθουσες...χαλάρωσης, ενώ δωρεάν γεύματα παρέχονται σε όλους τους μαθητές. Σε όλους αυτούς τους χώρους, ο επισκέπτης θα δει παιδιά όλων των ηλικιών, δυνατούς και αδύναμους μαθητές, παιδιά με αναπηρίες και ειδικές ανάγκες. Σκοπίμως, η χώρα δεν έχει ειδικά σχολεία-ιδρύματα για τα παιδιά αυτά. Οι μικροί Φιλανδοί μαθαίνουν από το σχολείο να βοηθούν τους μικρότερους ή να συνυπάρχουν με τους μεγαλύτερους και να σέβονται όσους είναι διαφορετικοί... Και δεν είναι τυχαίο ότι παιδιά πολιτικών, επιχειρηματιών-μεγιστάνων και εργατών πηγαίνουν στα ίδια δημόσια σχολεία. Δεν συνεχίζουν όλοι οι μαθητές σε πανεπιστημιακές σπουδές, ένα διόλου ευκαταφρόνητο ποσοστό επιλέγει επαγγελματικές σχολές. Οι δε δάσκαλοι εξακολουθούν να «σπουδάζουν», καθώς ασκούν το επάγγελμά τους: έχουν δύο ώρες την εβδομάδα για επαγγελματική επιμόρφωση... Η Φιλανδία διαθέτει για την παιδεία περίπου το 7% του ΑΕΠ της.

Οι απευθείας συγκρίσεις με την Ελλάδα προφανώς περιπτεύουν, είναι μικρό το ποτήρι, κυρίες και κύριοι... Ερχόμενος στη Θεσσαλονίκη για να χαϊρέτσει την εκδήλωση με τίτλο «Η Θεσσαλονίκη στα αρχαία», που διοργανώθηκε στο πλαίσιο της έκθεσης «Θεσσαλονίκη 100 συν» (ρεπορτάζ στις εσωτερικές σελίδες του «Τ»), ο υπουργός ΠΕΚΑ, Ευάγγελος Λιβεράτος, είπε μια μεγάλη αλήθεια: «Πιστεύω ότι το μεγάλο πρόβλημα της Ελλάδας είναι το θέμα της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης [...] Η παπαγαλία είναι βαθιά ιδεολογικό θέμα».

Η παπαγαλία είναι αυτονόητα ένα τεράστιο πρόβλημα. Σύμφωνα με τον Εμπεδοκλή, η μάθηση καλλιεργεί τη σκέψη. Ή τουλάχιστον θα έπρεπε να την καλλιεργεί. Γιατί όταν οι μαθητές εξασφαλίζουν το διαβατήριο για την επαγγελματική και κοινωνική τους ζωή αποστηθίζοντας πράγματα που σε λίγο δεν θα θυμούνται, η σκέψη δεν καλλιεργείται, το μυαλό δεν ανοίγει. Και δεν μιλάμε μόνο για τη μελλοντική τους δυνατότητα να καινοτομήσουν, να γίνουν επιστήμονες, να γράψουν αριστουργήματα, να ιδρύσουν κερδοφόρες επιχειρήσεις ή να διδάξουν. Μιλάμε και για τη γενικότερη θέση και στάση τους στην κοινωνία, για την ικανότητά τους να δημιουργούν, να κρίνουν, να δρουν δραστήρια και ν' αποφασίζουν σωστά κι ορθολογικά. Εν κατακλείδι: αν η Ελλάδα ήρθε επιτέλους η ώρα ν' αλλάξει, η μεταρρύθμιση πρέπει οπωσδήποτε να ξεκινήσει από την παιδεία.